

[Oluf Pedersen.]

ger af, at hele Grundrenten skal inddrages til Fællesskabet, og at det skal bruges til Afskaffelse af Skatter? Og hvis Socialdemokratiet er Tilhænger heraf, hvorfor i Alverden staar saa den højtærede Finansminister op og kalder den Slags for Fantasteri, og hvad dertil kan høre, det er jo ganske urimeligt.

Dernæst sagde den højtærede Finansminister, at efter det Forslag, som her var stillet, var Retsforbundet kommet ned paa Jorden. Det var jo en Indrømmelse over for os. Motiveringen for det var, at vi havde foreslaaet, at de saakaldte Giftskatter skulde bibeholdes til Afvikling af den sociale Forsorg. Jeg maa maaske gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at disse Bestemmelser har været opretholdt i alle de Forslag, som Retsforbundet har stillet paa dette Omraade. Det er saaledes ikke, som Finansministeren mente, noget nyt, det er tværtimod noget gammelt, som har været der lige fra Retsforbundets Stiftelse.

Naar Finansministeren spørger, hvad der skal forstaas ved, at al Særlovgivning og hjemlige Ordninger ophæves, vil jeg udtrykke det saadan, at det, vi vil afskaffe, er hele Planøkonomien til Fordyrelse af Varerne for den danske Befolkning.

Med Hensyn til de Tal, jeg har fremsat om Paaligning af Grundskyld og Betaling af Formueafgift, vil jeg fastholde, at de Tal, jeg fremkom med, er fuldt rigtige. De er lige saa sikre, som om de var udarbejdet i Finansministeriet. Det er nemlig ikke saadan, som det saa ud til at Finansministeren mente, at der skulde tages Hensyn til Formuen ved Betalingen af Godtgørelsen af Jordværdien over for Ejendomsbesidderne. Den eneste Forskel, der er paa dem, der er Besiddere, og dem, der ikke er det, dem, der selv er Ejere, og dem, der skylder væk, er, at de, der selv er Ejere, skal deltage i Formueafgiften.

Naar Finansministeren mener, at Gennemførelsen af et saadant Forslag kun vilde betyde 127 Mill. Kr. eller 100 Kr. for hver Familie her i Landet, er det ikke rigtigt. For det første betyder 127 Mill. Kr. mere end 100 Kr. for hver Familie her i Landet; det betyder for Familier af normal Størrelse ca. 150 Kr. Men dernæst glemmer jo den højtærede Finansminister, at samtidig med Ophævelsen af Tolden vil man ophæve den Toldunderstøttelse, den Fattighjælp, som man jo der har givet til de mere velhavende. Denne Toldunderstøttelse, som jo ifølge Skrifter af Socialøko-

nomer ogsaa fra socialdemokratisk Side er omsat til Aktiekapital, saaledes at den overhovedet ikke kommer den arbejdende Befolkning til gode, udgør utvivlsomt omkring det dobbelte af det Beløb, selve Tolden udgør. Men dertil kommer jo, at ifølge vort Forslag ophæves hele Planøkonomien, og saa ophæves ogsaa Valuta-centralen. Derfor vil jeg fastholde, at Gennemførelsen af det Forslag, Retsforbundet har stillet, betyder en Lettelse for Omsætningen her i Landet paa ca. 500 Mill. Kr. eller 600 Kr. for hver Familie her i Landet. Og et saadant Forslag, det er ganske naturligt, kan et Socialdemokrati, som hævder at skulle varetage Arbejdernes Interesser, selvfølgelig ikke gaa imod, men et Forslag, som faar den Betydning for dansk Landbrug, som er fremhævet fra vor Side, kan jo heller ikke Repræsentanter for dansk Landbrug gaa imod. Den Betragtning, som er meget almindelig her i Tinget, nemlig at man ikke kan gennemføre et Lovforslag, som giver den ene Part mere Gevinst, end den anden lider Tab, er jo afgjort forkert. Et Forslag, som ophæver Afgifter paa Omsætningen, betyder for alle Parter et stort Plus, og det er den Slags Foranstaltninger, man trænger til i Stedet for Foranstaltninger af den Art, som man i de senere Aar har gennemført under Paa-virkning fra konservativ Side — jeg hilser med Glæde, at de Konservative nu laver Strejke og ikke mere vil være med, idet jeg haaber, at saa vil Radikale, Socialdemokrater og Venstre heller ikke føre konservativ Politik, naar de ikke engang faar Støtte fra den Side. De Foranstaltninger, som man fra den Side har krævet, og som der desværre har været Lydhørhed over for, har været til Skade for hele Befolkningen, baade for Landbruget og for Byens Arbejdere, og den Slags Foranstaltninger burde ophæves.

Den højtærede Finansminister spurgte, om vi havde sikret os, at den Hjælp, som blev ydet Landbruget ved Betaling af Grundværdierne, ogsaa blev brugt til Betaling paa Gælden. Dertil vil jeg sige, at Gælden jo nedbringes som sædvanligt, og i Løbet af de 25 Aar, hvori denne Betaling ydes, vil der normalt ske en Nedbringelse af Gælden, som svarer til den Part, der med Rette kan tænkes at paahvile selve Jorden, saa jeg mener ikke, det er nødvendigt, at man der træffer særlige Foranstaltninger.

Den højtærede Finansminister sagde, at Gennemførelsen af de Forslag, vi her har stillet, vilde virke saaledes, at de arbejdsløse